

Olv.: Ez 33,7-10 – Róm 13,8-10 – Mt 18,15-20

Testvéri feddés

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Azzal kezdtük ezt a mai szentmisét, hogy Isten szeretete gyűjtött egybe minket.

Ez a mai vasárnap felszólít bennünket arra, hogy elgondolkodjunk mit is jelent az, hogy a keresztények közössége - az egyház - Isten szeretetéből született, Isten szeretetének műve? Mindez nem mentesít minket emberi gyarlóságainktól, gyengeségeinktől.

Gondoljunk arra is, hogy mi keresztények, akik ezt a közösséget alkotjuk, nem vagyunk tökéletesek. A világ ilyen értelemben is félreértheti az egész kereszténységet. Az elvárásai velünk szemben ugyan jogosak, de azért, mert mi fölismertük az Isten szeretetét, engedtünk az Isten megmentésének, engedtük, hogy Isten összegyűjtsön minket ebből a világból, ez még nem jelenti azt, hogy tökéletesek is vagyunk.

Ez a mai vasárnap ezzel a nagyon súlyos problémával szembesít bennünket. Mindannyian tapasztaljuk egyéni életünkben, kapcsolatainkban, közösségeinkben, hogy néha összegubancolódnak a szálak. Az ember néha szeretné, ha ezt a szövetet, - ha így tekintjük az életet, - föl lehetne bontani, mint a kötést, vagy horgolást és újra kezdeni. Az életünk nem így van. Nem lehet visszabontani, hogy aztán újra megkösse az ember ezt a szövetet. Szeretnénk néha visszaforgatni az idő kerekét. Szeretnénk meg nem történné tenni azt, ami megtörtént. Sajnos lehetetlen.

Van-e megoldás, ami gyarlóságaink gyengeségeink, bűneink fölé emel bennünket? Már ez a szó, hogy bűn is idegen a világunkban. Hibákról, tévedésekről beszélünk. Mintha bűn nem is lenne. Egy biztos, ezek az emberi gondolatok, hogy meg nem történné tenni azt, ami megtörtént, ez így lehetetlen. *De Jézusnak van egy ajánlata.* Ezen a mai vasárnapon ezt a szót, ezt a fogalmat ragadjuk meg és értsük meg:

kiengesztelődés!

Azt hallottuk az evangéliumban: “Amit megkötök a földön, meg lesz kötve a mennyben is, amit feloldotok a földön, fel lesz oldva a mennyben is.” Ez a két szó: *a kötés, meg az oldás kulcsszavak.* Az ember összavai közé tartoznak. Mi emberek, gyakran egymáshoz kötözzük magunkat és ez egyáltalán nem baj. Van amikor elengedjük egymást. Ez sem mondható bajnak, de néha igen.

Mi emberek megkötözhetjük egymást a szó rossz értelmében is, amikor egyszerűen úgy nyilatkozunk egymásról, hogy olyan amilyen. Ilyen volt régen is, ilyen marad mindig is. Ez egy *ijesztő megkötözés.* Mintha semmi lehetősége nem lenne többé az illetőnek.

Ugyanakkor fel is szabadíthatjuk egymást. Megajándékozhatjuk egymást irgalmas szívünkkel, megbocsátó jóságunkkal. Akkor újjászülehetnek az emberek. Amikor ezt az

emberi magatartásunkat kiemelem, akkor Istenre gondolok, aki velünk irgalmas és megbocsát. Tőle tanuljuk ezt!

Testvérek!

Nagyon fontos, hogy a közösségben lévő problémákat annak a jegyében nézzük, amit Jézus ajánl nekünk. Az evangélium arról szól, hogy voltak problémák az első keresztény közösségekben is. Keresték a megoldást, hogyan lehet segíteni az embernek, aki újra, meg újra gyarlóságai, gyengeségei miatt visszaesik a bűnbe.

Sajátos a mai vasárnapon az ószövetségi Szentírás üzenetének és Máté evangéliumának az egybevetése. Azt hallottuk, hogy a prófétát felszólítja az Úr, hogy őrizze a népet. Felügyelője legyen a népnek. Kövesse az emberek életét. Nem tudom, mennyire hálás ez a felügyelői szerep? De vigasztalásunkra legyen az, ahogy ez az olvasmány folytatódik. Ez csak bevezetője annak a felszabadító gondolatnak, amit a próféta mond: "Az Úr megkönyörül rajtatok!" Ez a fontosabb, nem a próféta felügyelő szerepe.

Az Úr meg akar menteni benneteket!
Új üdvösséget akar adni nektek az Úr,
mert nem akarja a bűnös halálát,
hanem, azt hogy megtérjen és éljen.

Erről a megtérésről itt több szó nem esik, de világos a Szentírásból, hogy mit is jelent ez a megtérés. Nagyon fontos, hogy ezeket a teológiai fogalmakat praktikusán értelmezzük és értsük. A napokban Teréz nővérrel beszélgettünk egy kedves élményről, ami nagy segítséget jelentett. Ő nagyon bölcsen azt mondta: "Kedves Atya, ez a Gondviselés." Igen, a praktikus teológia. Mit mondott az ószövetségi Szentírás? Mit jelent ez a megtérés? Hagyja el a bűnös az útját, térjen meg, egy új úton járjon és ez az Élet. Ilyen egyszerű.

A kiengesztelődés, amely új lehetőséget ad az embernek, ezt jelenti.

Az evangéliumban arról hallottunk, hogy valami probléma van a tagokkal. Nem mondja azt, hogy milyen problémák voltak, csak egyszerűen a bűnről beszél. Ebben van valami finom érzékenység. Nem az a lényeg, ami a rossz, ami a bűn. Ez a közösség nem a bűnösökről beszél, hanem vele beszél. Nem is az az igazi mondanivalója ennek az evangéliumi történetnek, amit az ember első hallásra gondol, hogy az illetőt megfeddik és esetleg ki is közösítik, hanem *egy pozitív alternatíváról van szó*. Arról van szó, amit *megbocsátásnak mondunk*, ami azt jelenti, hogy irgalommal vagyunk, igazságosak ugyan, de szeretettel.

Ha az evangéliumnak ezt az üzenetét tudatosítjuk magunkban, akkor arra a Jézusra figyeljünk, akiről azt olvassuk, hogy nem akarja a bűnös halálát.

Jézus nem azért jött, hogy elítélje a világot,
hanem, hogy üdvözljön általa a világ.
Ez az igazi üzenet! Ez a jézusi magatartás,
amit a keresztényeknek is magukévá kell tenni.

Ezt akkor értjük meg, ha nem csupán kiragadjuk ezt az evangéliumi történetet, hanem összefüggésében látjuk.

Azt ajánlom a Testvéreknek, hogy vegyék elő a Bibliát és olvassák el azt a történetet, ami megelőzi és azt ami követi a jelen történetet. Itt van a lényeg ezekben a történetekben. A megelőző történet arról szól, hogy valakinek száz juha van és egy elvesz. Otthagyja az összes többi, hogy megkeresse az egy elveszettet. *Megkeresse...* Az utána következő történet pedig arról szól, amikor az apostolok kérdezik Jézustól, hogy hányszor kell megbocsátani valakinek. Az a történet *a megbocsátásról* szól.

Tehát a probléma kezelése, megoldása, a szembesítés lényeges lehet. Az igazságot ki lehet mondani, de a krisztusi magatartás az, ami kijelöli a mi keresztény magatartásunkat és ez a megkeresés. Az, aki bajban van, aki bűnt követett el, annak utána kell menni. Aki nehéz helyzetbe jutott, annak meg kell bocsátani. Ez által lehet új lehetőséget biztosítani számára.

Ha ezt a történetet halljuk, Jézus egész magatartására is gondolhatunk éppen ezzel kapcsolatosan. Gondoljunk csak arra, hogy Jézus Galileából indul el, a bűnös Galileából. Arról a földrésről, ahol a zsidók és a pogányok összekeveredtek. Ezért mondja a Szentírás is a pogányok Galileájának. Jézus egész magatartása sajátos, majdnem azt mondhatnám, hozza magával az élményeket innen. Soha sem beszél a bűnösök ellen. Soha sem beszél a vámosok ellen. Sőt, ilyet mondanak, hogy a vámosok és bűnösök barátja. Jézus annak ellenére nem ítélkezik fölöttük, hogy nem lesz minden vámosból Máté. Nem sok Zakeus lesz a vámosok közül. Nagyon sajátos Jézus viselkedése és magatartása.

Ha ezt a történetet nézem,
akkor van egy szigorú értelmezés:
ha meg nem változik, legyen neki, mint a vámosnak és a bűnösnek.
De van egy engedőbb értelmezés is Jézus felől nézve,
aki ugyan kimondja az igazságot, de kirekesztést egyáltalán nem említ.

Jézus a körön belül lévőket másképp nézi, mint a körön kívül lévőket.
A körön belül lévőket az igazság fényében nézi és ha az ember nem hat rá,
akkor rábízza az Istenre és a lelkiismeretére.
Hányszor találkozunk ezzel családjainkban, közösségeinkben.
Nincs több lehetőségünk.

A körön kívül lévőekkel kapcsolatosan kövessük Jézus magatartását,
aki soha nem mond és nem beszél róluk semmi rosszat.
Rábízta őket Isten ítéletére.

Ha ezeket a szempontokat magunkévá tesszük, akkor a mi közösségünk, a mi egyházunk gondjait, bajait is másképpen látjuk, a magunk bűneit és egymás bűneit is.
Nem megalkuvásról van szó.

***Az igazság jegyében és szellemében
legyünk irgalmasok és megbocsátók,
mert a kiengesztelődésben ez a helyes keresztény magatartás.***

Kívánom a Testvéreknek, hogy az egyházban – amelyet Krisztus szeretete hozott létre, Krisztus szeretete hordoz – Krisztustól sajátítsuk el azt a szemléletet, ahogy ő néz bennünket.

Ő sokkal többet lát meg bennünk, mint mi egymásban,
mert Ő a szívünkbe tekint.
Ő látja az emberben a sokkal de sokkal több lehetőséget.

Ha az egész kérdés megoldása ennek a szeretetnek a fényében történik, akkor tudjuk azt, hogy akinek azt mondjuk, hogy szeretlek, az azt jelenti, hogy akarom, hogy élj. Örülök, hogy élsz.

Éppen ennek következtében

a szeretlek és a szeretet teremő fogalmak.

*Lássunk többet egymásban, mint ami egyáltalán látható.
Ha igazán szeretjük egymást, akkor elfogadjuk egymást.
Akkor előcsalogathatjuk egymásból azokat az értékeket,
amelyek felülmúlják gyarlóságainkat.*

*Ez életünk megoldása és bizonyos értelemben
az egész föld nagy gondjainak is a megoldása.*

+ A M E N +